

hvervs- og Selskabsstyrelsen påtænker at udforme prøven som en elektronisk multiple choice test, der gennemføres under opsyn på et af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen godkendt prøvested, eksempelvis et AMU-center, en handelsskole eller lignende. Det er hensigten, at prøven automatisk skal rettes af et computerprogram, der med det samme udregner, om prøven er bestået. Navnene på de personer, der har bestået prøven, bliver herefter indberettet til det i § 2 nævnte register.

Ved tilmelding til prøven skal vedkommende angive, om prøveafleggelsen skal give adgang til drift af såvel restaurationsvirksomhed som fødevarerbutik, eller om den alene skal give adgang til drift af fødevarerbutik.

Det vil som udgangspunkt ikke blive tilladt at medbringe andre hjælpemidler end ordbøger. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan dog ændre reglerne for hvilke hjælpemidler, der kan medbringes til prøven. Det vil endvidere blive muligt at tage prøven på særlige vilkår og derved f.eks. få ekstra tid til at besvare spørgsmålene. Særlige vilkår kan f.eks. være, hvis man er ordblind eller ikke har dansk som modersmål. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil fastlægge de nærmere regler om prøveafleggelse på særlige vilkår. Det vil herunder blive fastsat, at prøven skal kunne aflægges på engelsk, tysk og fransk.

Krav om kendskab til brandlovgivningen vil være mindre nødvendig for fødevarerbutikker, der typisk er små, og kendskab til brandlovgivningen vil derfor ikke indgå prøven.

En række erhvervsuddannelser indeholder allerede elementer, der vedrører den særlovgivning, som loven forudsætter viden om. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at personer, der gennem deres erhvervsuddannelse har opnået fornødent kendskab til reglerne, der er omhandlet i § 4, stk. 1, ikke skal bestå den i stk. 1 nævnte prøve som betingelse for at få et næringsbrev.

Opnåelse af næringsbrev forudsætter ikke i sig selv krav om særlige beviser for kompetencegivende uddannelse. Særlige faglige kompetencer er således ikke en betingelse for at opnå et næringsbrev. Pligt til næringsbrev etableres derimod for at skabe sikkerhed hos forbrugerne for, at udøvere af erhvervet har kendskab til de fundamentale regler om hygiejne, skat og afgift, arbejdsmiljø, brandsikkerhed m.v.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil i samarbejde med de relevante myndigheder og organisationer fastsætte de nærmere regler for hvilke erhvervsuddannelser, der kan føre til fritagelse for prøve. Der tænkes

bl.a. på bagere, kokke, slagtere m.v. Bestemmelsen udelukker ikke, at også andre, der har opnået tilsvarende viden om disse særregler, vil kunne undtages for kravet om prøve.

Hvis en erhvervsuddannelse vurderes ikke længere at give det fornødne kendskab til særlovgivningen, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ophæve muligheden for prøvefritagelse for personer med en sådan erhvervsuddannelse.

Da loven ikke er en autorisationslov, indeholder forslaget § 5 ikke bestemmelser om opholds- og arbejdstilladelse, krav om myndighed, om ikke at være under konkurs o. lign. I det omfang disse bestemmelser finder anvendelse, er det reguleret i andre love.

Til § 6

Da det er fødevarervirksomhederne og branchen som sådan, der får udbytte af ordningen om næringsbrev, vil det være naturligt, at næringsbrevindehavere selv betaler de omkostninger, som er knyttet til erhvervelse af prøven. Hjemlen i *stk. 1* vil derfor blive udnyttet således, at der kan indkræves betaling for aflæggelsen af den i § 5, stk. 1, nævnte prøve. Betalingen vil blive fastsat, så den svarer til de udgifter, der er forbundet med afholdelse af prøven.

Også driften af det offentlige register foreslås brugerfinansieret. *Stk. 2* indeholder i overensstemmelse hermed en bestemmelse om, at der årligt skal betales 500 kr. for hvert forretningssted, for at være optaget i det i § 2 omhandlede register.

Beløbets størrelse er fastsat således, at det dækker de omkostninger, der vil være ved den løbende administration af en sådan ordning. Betalingen modsvarer således de omkostninger, der vil følge af løbende at ajourføre og vedligeholde registret, af administrationen af ordningen og af registreringer af indberetninger fra revisorer og advokater for så vidt angår undtagelsesbestemmelsen i § 8.

Beløbet skal betales for det enkelte forretningssted, således at alle typer butikker – uanset størrelse – skal betale samme årlige beløb på 500 kr. Bestemmelsen skal imidlertid sammenholdes med muligheden i *stk. 3* for at blive undtaget for at betale det årlige beløb, hvis næringsbrevindehaveren er »pletfri«, jf. nærmere nedenfor under bemærkningerne til *stk. 3*. De forholdsmæssige omkostninger til at opnå erklæring fra revisor eller advokat med henblik på at falde ind under undtagelsesordningen i § 8 med samtidig mulighed for at undgå betaling af det årlige beløb, vil for de større virksomheder med mange tilsynsenheder typisk være væsentligt højere end tilfældet er for små virksomheder med kun en enkelt tilsynsenhed.